

Dragi colegi,

Intii trebuie sa multumesc pentru invitatia de a lua parte la lansarea " Jurnalului...".

Am fost puternic impresionata de eveniment, de luarile de cuvant incepind cu cele rostite de Prof. C. Ungureanu urmate de cuvintele Juliei, pline de modestie si naturalete sau a Martei, care au redat din cele scrise. Alina Nediu printre altele a subliniat ca multi din sala am fost elevi ai tatalui ei care a cautat prin educatie sa ne insufla notiunea de unitate intre noi si acum, acolo "de sus", probabil ne urmareste o stea...

La afirmatia ca din Canada din pacate nu a putut fi prezent nimeni, a rasunat odata o voce si a zis " ba da ! " Cu totii am fost surprinsi cand a venit in fata Bogdan, parca am vazut pe Voicu in vremea aceea a liceului. Tot asa de zglobiu si cu zambetul pe buze a spus cate ceva despre cele scrise de mama lui.

Prin acest eveniment m-am intilnit de exemplu cu Alin (Dudu) pe care nu l-am vazut de mai bine de 30 de ani, inca odata se intaresc cele spuse de Alina.

Mai tare coplecita am fost cand am citit cele scrise de voi, de continut. Am ramas socata prin ce riscuri sau greutati ati trecut pana sa va atingeti tilul.

Sunteti de premiat, de declarati eroi. Toata stima pentru cele faptuite.

Pe tine Gyuri Kun te-am stiut "erou" inca din vara anului 1966 cand mi-ai salvat viata de la inec in apa de la strandul Tineretului, atunci proaspat deschis. Eram chiar dupa un an de corset ghipsat si am sarit in apa sa inot pana la insula si puterile m-au lasat. Si acum imi aduc bine aminte cum a strigat Pusa Gruian si Gora Curici dupa ajutor si tu de pe mal cu 2-3 miscari de fluture ai fost langa mine si mai tras afara din apa. Iti multumesc si acum dupa atitia ani, ca m-ai salvat.

Am facut cateva poze din care trimit 2 din ele. In prima nu trebuie sa spun este autoarea care imi scrie cateva randuri in volum, iar in a doua este: in spate Luci Mester, Marika Molnar (nu a fost colega cu noi doar cu mine la facultate), Marta Goldner, in mijoc eu (Adriana Rengle) si in dreapta D-na Schuster profesoara noastra de rusa.

Va urez la toti multa sanatate si sa va bucurati pentru tot ce ati "luptat" in viata.

Adriana (Rengle)

Juli draga,

Participarea mea la lansarea "Jurnalului", a fost pentru mine un eveniment de exceptie, nu am mai participat de foarte multa vreme la vreun eveniment, care sa ma emotioneze si sa ma marcheze atat de puternic ca acesta.

In primul rand faptul ca v-am revazut pe voi toti, pe care va cunosc de peste 50 de ani a contribuit la un val de emotie, apoi faptul ca am vazut in sala manate de spiritul Timisoarei, cu care am crescut si in care ne-am format, zeci de persoane pe care le cunosteam din Timisoara noastra de alta data, cea cu Corso , cu Violeta, cu mersul la mozi la Capitol, mi-a trezit nostalgia Timisoarei de alta data.

Auzind relatarile voastre despre plecarea din acest oras pe care nu l-ati uitat si l-ati purtat mereu si peste tot cu voi in suflet, m-am gandit cat de greu ati avut sufletul, in timp ce multi poate va invidiau ca sunteti "dincolo"!

Si asa mi l-am reamintit si pe tatal meu, a carui stradanie depusa in clasele I-IV pentru a va invata tainele scrierii si a citirii, ale matematicii si precum si ale dragostei fata de urbea natala, poate nu a fost in zadar ... si ca si asta poate a contribuit cu o farama ca sa va uniti si sa acrieti acest jurnal.

Iti multumesc pentru toate marturiile pe care mi le-ai trimis intru amintirea acestui eveniment incarcat cu o emotie speciala si pe care le-am salvat pe calculator spre vesnica amintire.

Te rog sa ma ierti ca nu scriu mai mult dar sunt putin stresata de evenimentul prin care trecem maine; fiica mea, Oltea, este programata la cezariana, in urma careia va intra in casa noastra stranepoata lui mama si nepoata noastra CRISTINA-MARIA!

Abia astept sa citesc toata cartea, pana acuma am citit ceea ce au scris cei pe care ii cunosc mai bine.

Va urez o dupa amiaza agreabila, in care cred ca deparati impresille de la minunata si reusita lansare a jurnalului.

Cu ganduri bune,

Alina (Nediu)

Draga Getta,
Joi (08.04.2010) am fost la lansarea volumului Juliei Kakucs - "Jurnalul unei emigratii", lansare care a avut loc la sediul Uniunii Scriitorilor din Timisoara
A fost foarte multa lume: prieteni ai Juliei, fosti colegi, fosti profesori (printre care si fosta diriginta a Juliei, Dna Schuster!), multi invitati din Ungaria, din Germania, din Canada etc.
Lansarea a fost coordonata de Prof. Ungureanu (presedintele USTms) care, la deschiderea lucrarilor, a propus asistentei sa pastreze un moment de reculegere in memoria Prim Rabinului Dr. Ernest Neumann - membru de onoare al Uniunii Scriitorilor din Timisoara si a rostit cateva cuvinte extrem de elogiatoare despre personalitatea Domniei Sale.
Frumos si emotionant!
Draga mea am cunoscut-o pe Julia si, asa cum intuiam, am descoperit ca e o "personalitate" extrem de puternica, o persoana calda, deschisa, inteligenta, sensibila, un om pe care-l indragesti de indata ce-l cunosti...

Jurnalul l-am citit aproape in intregime. Este foarte interesant, foarte emotionant, marturiile sunt scrise cu talent, sunt vii, unele sunt de-adeptul "cinematografice"...

Zicea D-nul Ungureanu ca Julia a editat recent si o carte de poezii (in l. germana?). Mi-ar fi placut sa pot avea cartea cu poeziile Juliei, dar despre aceasta carte nu s-a discutat nimic concret de data aceasta. Dupa lansarea Jurnalului, Julia a fost asaltata de multimea celor care au cumparat cartea si care doreau sa obtina un autograf. Am reusit si eu sa obtin un autograf si sa o felicit pe Julia pentru tot ce a facut ca acest Jurnal sa apara. Am aflat ca Julia este verisoara dreapta cu Luci Friedmann si uitandu-ma bine la ele am vazut ca ... chiar seamana putin!

Draga Getta iti multumesc ca-mi trimiti in continuare "site timisoreni – update" – pe care il parcurg cu mult interes si placere. Multumesc.
Sper la o revedere in luna mai, la Timisoara.
Te imbratisez cu drag,
Elia

**A fost tot ce mi s-a intamplat mai bun.mai frumos in ultimul timp.
Am trait si retrait un amalgam de sentimente si impresii pozitive la superlativul absolut.
Numai " un cititor de ganduri" le poate descifra si exprima
Ajunsa acasa am inceput lecturarea cartii cu infigurare, cu respect , cu admiratie.
acumuland pe parcurs doze tot mai mari de nostalgie.....
Ma simt atat de" mare" ca fac parte din generatia BJT care ne-a marcat tineretea.
Ma intorc sa termin de citi cartea....**

Marika Molnar Laszik